

predestináció. Távol áll tőlem, hogy e helyen a predestinációról szóló reformátori tanítást akár csak vázlatosan is elétek tárjam. Csak odamutatok, hogy igen, így van: Isten szeretete megelőzött bennünket. "Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket..." /Jn 15,16/ Megelőzött bennünket mind az örökkévalóságig.

S hogy megelőz bennünket akkor is, ha néha győzelmek vannak az életünkben, erről ír szépen egyik versében a 20. század magyar költészetének forradalmi megújítója, a legnagyobb magyar költők egyike, Ady Endre:

"És hogyha néha-néha győzök,
Ő járt, az Isten járt előttem,
Kivonta kardját, megelőzött." /"Ádám, hol vagy?"/

4. Könyörülő szeretet.

Amikor meglátta, amikor elébe futott, megesett rajta a szíve, a nyakába esett és megcsókolgatta őt, mondja Jézus Krisztus az atyáról. Szó sincs itt szemrehányásról. Még csak ennyit sem mond: "Ugye megmondtam édes fiam?" Nem, innen távol van úgyve minden fajta szemrehányás. Itt csak könyörülő szeretet van. Mert az igazi szeretet "nem rója fel a gonoszt, ... mindent elfedez... mindent eltűr." /1 Kor 13,5-6/ Így szeret bennünket az Isten. Erről vall Dávid is a csodálatosan szép hálaadó zsoltárban, a 103. zsoltárban: "Amilyen könyörülő az atya a fiakhoz, olyan ~~vagy~~ könyörülő az Úr az őt félők iránt. Mert ő tudja a mi formáltatásunkat; megemlékezik róla, hogy por vagyunk." /13-14vk/

Jézus Krisztusról az van feljegyezve, hogy mikor látta a sokaságot "könyörületességre indult rajtuk, mert el voltak gyötörve és szétszórva..." /Mt 9,36/ Testvér, ha ránk tekint a mi Istenünk, ha engedjük láttatni magunkat: ne félj, nem a bű-